

hed. Indtil dette lykkes, kan saa vel Centralforeningen, hvis Formand er Dr. Jacobi, Vesterskerninge, som Dr. Trautner anvise Foreninger eller Menighedsplejer, der ønsker en Kvinde uddannet. Uddannelsen er ansat til et Aar i det mindste og kan ske dels paa de københavnske Hospitaler, dels paa Provins-sygehusene.

Centralforeningen arbejder nu for, at der kan gives Sygeplejersker, der har virket nogen Tid, supplerende Kursus, saa de kan følge med Tidens Fremskridt, og at der kan skaffes Pension til dem, naar de i 50 Aars Alderen er udslidte. Ligeledes vil den arbejde for, at deres Uddannelse bliver hensigtsmæssig og fyldig, hvorfor den har udstedt *Opraab om at yde Bidrag til Oprettelsen af et Elevhjem ved Aarhus*, hvor der findes to store Hospitaler og en Fødselsstiftelse.

Arbejdet er saaledes godt i Gang med at gøre denne Gerning til en Livsstilling for den Kvinde, som vil lægge sine Kræfter og frem for alt sit Hjerte deri.

Det skal tilføjes, at Ctf. med Statsunderstøttelse har engageret 5 Reserve-sygeplejersker, som kan hjælpe de Foreninger, som staar uden Plejerske, eller hvis Plejerske er syg. Efterhaanden, som der bliver flere Reserver, vil de ogsaa kunne hjælpe til, at Plejerskerne faar en ordentlig Ferie, hvad mange af dem kan trænge haardt til.

I de forskellige Sogne eller Kredse er Sagen greben forskelligt an efter de Forhold, der gør sig gældende paa Stedet. Man har Sygeplejeforeninger, hvis Medlemmer har første Ret til hende, mens hun til enhver Tid kan tages fra

Ikke-Medlemmer. Man har Bestemmelse om, at Hjemmet foruden Aarsbidraget betaler Dagpenge for at benytte hende.

Den smukkeste Form er og bliver Menighedsplejen. Der er det den kristne Menigheds frivillige Gaver, der oprettholder Sagen, og Plejersken er til gratis Disposition for alle Menighedens Medlemmer. Her afhænger det meget af Plejersken selv, om Sagen gør sin fulde Gavn, thi her er hun i *Reglen* ikke bunden Dag og Nat til det enkelte Hjem men farer paa sin Cykle Sognet rundt, giver Massage et Sted, lægger en Forbinding, pusler og reder Senge o. s. v.

Men her maa Menigheden huske paa, at hun paa sine Ture kan trænge til ordentlig Mad, ikke alene den evindelige Kaffe, og at hun i daarligt Vejr trænger til en Vogn med en god Fodpose og varme uldne Tæpper i, for at kunne naa saa langt omkring, som hun helst skal og vil.

Hvorfor er nu dette fortalt her i Kristeligt Kvindeblad?

Jo! for det første mangler der Sygeplejersker. Ctf's. Mænd ved det, der raabes til os: Skaf os Sygeplejersker! Foreningens Maanedsbld „Sygeplejen“ har stadig stigende Antal Annoncer om Sygeplejersker. Maaske kan jeg her bære Bud til unge Kvinder, som har Lyst til Gerningen; kom til os, Fru Pastorinde Blauenfeldt kender os og ved, at vi ikke narrer Eder i en Fælde, men tværtimod vil hjælpe Eder til at faa Velsignelse ved at være til Velsignelse for de syge og lidende.

For det andet er der alt for faa Sygeplejevirksohmheder her i Landet. Hvor ofte faar Folk ikke at høre, at de syge